



Str. David Ferenc, nr. 10/5,
Cluj Napoca, jud. Cluj, 400102
Tel/fax: 0264 599 204
info@ecoruralis.ro
www.ecoruralis.ro

Contribuția țăranilor la procesul de revizuire a legislației OMG demarată de Comisia Europeană

Analiza asupra impactului inițial condus de Comisia Europeană: Manipularea faptelor în vederea manipulării genelor și consolidării oligopolului companiilor care controlează sistemul agro-alimentar european

În data de 24 septembrie, Comisia Europeană a publicat o "Analiză asupra Impactului Inițial" la propunerea sa de a exclude din legislația privind OMG pe acele OMG derivate din "editarea genomului" sau cisgeneză, în același timp, Comisia susținând că dorește să aplice obiectivele legislației actuale în vigoare. La aceeași dată, aceasta a demarat o perioadă de consultare, de patru săptămâni, în vederea colectării de contribuții până la termenul final de 22 octombrie.

Analiza asupra impactului inițial a Comisiei Europene utilizează elemente de limbaj, care au fost create de comunicatori profesioniști, experți și cercetători din domeniul industriei de biotehnologie în ultimii 20 de ani, încercând astfel să asambleze aceste cuvinte într-un discurs bazat pe declarații nedocumentate, pe promisiuni fără substanță, pe termeni noi și nedefiniți și pe opinii care urmăresc să justifice doar câteva propuneri vagi, care în ochii nespecialiștilor pot să apară încă în proces de dezbatere.

Din punctul de vedere al asociației țărănești Eco Ruralis și al Confederației Europene Via Campesina, realitatea arată că, în mod contrar, trebuie să aplicăm foarte strict actuala legislație la toate OMG-urile, fără excepție.

Analiză Comisiei Europene se bazează pe un studiu publicat în data de 29 aprilie 2021 și asupra căruia asociația Eco Ruralis și Via Campesina Europa au realizat o analiză proprie, care aprofundează riscurile specifice ale noilor OMG, și anume riscuri :

- asupra sănătății umane, biodiversității, mediului înconjurător și asupra sistemelor agricole tradiționale, țărănești, ecologice și libere de OMG;
- asupra potențialului de abuzuri de poziții de putere, biopiraterie și asupra eroziunii biodiversității cultivate, rezultate în urma brevetelor asupra noilor tehnici de modificare genetică;
- asupra înșelării consumatorilor, aspectului trasabilitatii și a promisiunilor false care niciodată nu au fost îndeplinite;
- asupra practicilor țărănești de gestionare a semințelor și a alternativelor pe care aceștia le oferă.

Aceste elemente nu sunt incluse în acest nou document, care este redactat în jurul noilor manipulări legale și semantice ale Comisiei Europene.

Prin derularea acestei analize asupra impactului inițial, de altfel disponibil doar în limba engleză, Comisia Europeană pare să rezerve dezbaterea doar pentru comunitatea științifică și pentru actorii industriali, care și-au însușit-o ca pe propriul limbaj de lucru. Având în vedere

faptul că Irlanda este singura țară europeană unde engleza este vorbită pe scară largă ca limbă maternă, ne aflăm într-un conflict cu principiul non-discriminării al Cartei Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. Cetățenii celorlalte 26 de țări ale UE, care nu înțeleg această limbă, dar care doresc în continuare să cunoască reglementările care ar putea să îi guverneze de mâine încolo și, astfel, să își ofere opinia, trebuie să o facă apelând la programe neoficiale de traducere, reproducând dezechilibrele de putere dintre diferitele părți implicate și compromițând participarea liberă, activă, eficientă, cu sens și informată a tuturor oamenilor și grupurilor preocupate de procesul de luare a deciziilor. Lipsa traducerilor este un semn clar al dorinței de a reduce dezbaterea publică în privința acestui subiect important în jurul sistemelor alimentare.

1. Legislația UE privind OMG este adaptată la progresul tehnologic și științific

Conform Comisiei Europene, problema constă în faptul că “actuala legislație nu mai este potrivită și are nevoie să fie adaptată la progresele științifice și tehnologice în privința unor noi tehnici genomice și produselor lor”. O asemenea declarație demonstrează fie ignoranța conținutului acestei legislații, fie dorința de a o ignora.

Directiva Europeană 2001/18/EC oferă o definiție precisă a OMG, și anume “un organism, cu excepția unei ființe umane, în care materialul genetic a fost alterat în așa fel încât nu poate surveni în mod natural și/sau prin recombinare naturală”. **Comisia niciodată nu se referă la această definiție, care reprezintă baza legislației UE privitoare la OMG.**

În baza acestei definiții, Directiva stabilește în Anexele sale trei categorii de tehnici:

- Anexa 1A, a) lista tehnicilor care produc OMG și care se subscriu legislației. Legislatorul a fost atent să lase această listă deschisă noilor tehnici, prin specificarea “inter alia”. Astfel, nu există nimic care să prevină lista să fie completată de noi tehnici, care rezultă din progrese științifice și tehnologice începând cu anul 2001, prezente sau viitoare;
- Anexa 1A, b) lista închisă a tehnicilor “care nu sunt considerate drept rezultând din modificări genetice”;
- Anexa 1B, lista închisă a tehnicilor care produc OMG și “sunt excluse din Directivă”.

Aceste două ultime liste sunt închise pentru că ele privesc tehnici deja cunoscute la momentul adoptării Directivei. **Celelalte tehnici care produc OMG, așa cum sunt definite de Directivă, cu toate se află sub incidența Directivei, fără excepție.** Responsabilitatea unică a Comisiei este așadar să determine care dintre tehnicile neincluse în una dintre aceste liste produc sau nu produc OMG, în sensul definiției prezente. Nu este rolul Comisiei să argumenteze dacă tehnicile nu produc OMG, fără să ia în considerare această definiție.

2. Termenii Directivei sunt clari și nu prezintă incertitudini legale.

În interpretarea celea de-a treia liste (a tehnicilor exceptate de la scopul Directivei), Curtea Europeană de Justiție a reamintit paragraful 17 al Directivei, care stipulează că “Această Directivă nu ar trebui să se aplice organismelor obținute prin anumite tehnici de modificare genetică, care au fost utilizate în mod convențional într-un număr de aplicări și dețin un istoric îndelungat de siguranță”. Comisia consideră că acești termeni sunt “insuficient de clari sau nedefiniți”, ceea ce ar conduce la “incertitudini legale”.

Comisia ar trebui să se uite la definiția OMG din directivă în loc să o ignore, iar în ceea ce privește lipsa clarității, o simplă examinare a faptelor ar îndepărta presupusa ambiguitate afișată de Comisie referitor la termenii de “convențional” și “perioadă îndelungată de siguranță”. Transgeneza este în mod clar indicată în lista Anexei 1A(a) a tehnicilor care produc OMG. Așadar, legislatorul nu a considerat această tehnică drept una care “a fost utilizată

convențional într-un număr de aplicări și deține un istoric îndelungat de siguranță”, ceea ce Comisia nu contestă. **Prin urmare, toate tehnicile de modificare genetică ce au apărut la același moment sau după transgeneză,, mai ales dezvoltate după anul 2001, precum transgeneza, intră în scopul și sub incidența Directivei.** Curtea Europeană de Justiție a confirmat această descoperire, specificând faptul că Anexa 1B (a treia listă) “nu poate fi interpretată ca excludere de la scopul Directivei a organismelor obținute prin mijloace de noi/metode de mutageneză, care au apărut sau au fost dezvoltate cu precădere după ce Directiva 2001/18 a fost adoptată”.

Lipsa unei înțelegeri legale clare a Directivei în rândul instituțiilor a condus Comisia Europeană, pe parcursul a aproape 15 ani, să organizeze nenumărate comisii și comitete de experți științifici (fără nicio expertiză legală), eșuând să înțeleagă care tehnici se subscriu sau nu scopului Directivei. Acest demers a permis justificarea conform căreia refuză să își ducă la capăt responsabilitatea de a armoniza aplicarea Directivei în cadrul pieței unice. În studiul publicat la finalul lunii aprilie 2021, Comisia a încercat să modifice textul Curții Europene de Justiție, definind noile tehnici genomice drept tehnici “care au fost dezvoltate începând cu anul 2001” și pentru a exclude potențialele tehnici care au apărut înainte de această dată și “în mare parte dezvoltate” după. Cinci luni mai târziu, în analiza sa de impact, a abandonat acest subterfugiu vizibil fățiș, în loc să îl reintroducă într-un mod mai subtil așa cum a fost arătat.

3. Toate noile tehnici de mutageneză se supun legislației privind OMG, și nu doar tehnicile de mutageneză dirijată.

În mod contrar declarațiilor Comisiei, Curtea Europeană de Justiție nu a declarat în 2018 că “organismele produse prin mutageneză dirijată sunt OMG”. Acest termen de mutageneză dirijată nu apare nicăieri în decizia CEUJ sau în comunicatul de presă care acompaniază publicarea sa. Din contră, comunicatul de presă declară că “În avansul adoptării Directivei privind OMG, doar **metodele convenționale și aleatorii de mutageneză au fost aplicate în vivo** la plante integrale. Progresul tehnic a condus la emergența **tehnicilor de mutageneză in vitro, care au făcut posibilă dirijarea mutațiilor** în vederea obținerii de organisme rezistente la anumite ierbicide”.

Decizia CEUJ este singurul text cu valoare legală, iar Comisia Europeană pare că nu a citit-o. Această decizie nu a restrâns concluziile sale la “organismele produse prin mutageneză dirijată”. Noul termen înaintat de Comisie, care nu are o definiție dată, nu a fost niciodată menționat până acum. În apelurile preliminare ale Consiliului francez de Stat către Curtea Europeană de Justiție, aceasta a citat “noi tehnici de mutageneză dirijată implementând procese de inginerie genetică” și nicidecum mutageneză dirijată. Dar CEUJ nu a utilizat niciunul dintre acești termeni în concluziile sale, care declară că:

- toate tehnicile de mutageneză produc OMG;
- doar acele tehnici care “au fost utilizate în mod convențional... și au un istoric îndelungat de siguranță” sunt excluse de la scopul Directivei 2001/18, în timp ce tehnicile “emergente și în mare parte dezvoltate” după anul 2001 nu sunt excluse de la Directivă și se subscriu scopului său.

Aceste nuanțe de vocabular sunt importante. Este adevărat că mutageneza dirijată citată de Comisie sau de Consiliul francez de Stat este una dintre tehnicile care nu sunt excluse, dar nu este singura. Citând doar “mutageneza dirijată”, Comisia nu ia în considerare “tehnicile de mutageneză aleatorii in vitro aplicând celulelor vegetale agenți mutageni chimici sau fizici” (“mutageneză in vitro” în restul textului) identificate de Consiliul francez de Stat, în aplicarea deciziei CEUJ, printre tehnicile care se subscriu scopului Directivei. Omissionarea nu este accidentală. Comisia consideră că aceste noi tehnici au fost tot timpul excluse, așa cum a

confirmat în opoziția sa la injecțiile Consiliului de Stat, în răspuns la o referire din partea guvernului francez.

Totuși, aceste tehnici de “mutageneză in vitro” au apărut la același moment cu transgeneza, imediat după adoptarea prezentei Directive. Aceste două noi tehnici, precum tehnicile de “mutageneză dirijată” sunt aplicate în prezent doar pentru culturi de celule de plante in vitro, iar dezvoltarea lor a survenit împotriva aceluiași obstacol tehnic de până în anii 1980: regenerarea celulelor de plante cultivate in vitro în noi plante și stabilizarea acestor plante. Doar în 1990 aceste probleme tehnice au început să fie rezolvate pentru anumite specii. Aceste tehnici ar fi putut atunci să înceapă a fi dezvoltate, dar au fost în mare parte dezvoltate după 2001, datorită unui progres în secvențialitatea genetică, selecția asistată și stabilizarea plantelor de la speciile anterior recalcitrante.

Organismele produse de tehnici de “mutageneză in vitro” fac așadar obiectul legislației UE privind OMG, precum alte OMG transgenice. Probabil Comisia încearcă să se opună acestui fapt evident cu un anumit motiv:

- aceste tehnici de “mutageneză in vitro” au fost dezvoltate aproape exclusiv pentru a crea varietăți tolerante la ierbicide. Acest lucru nu merge în direcția comunicării Comisiei, care repetă promisiunile vechi și neîndeplinite ale OMG-urilor, cum că ar face posibilă abandonarea utilizării pesticidelor, adaptarea la schimbările climatice sau că ar îmbunătăți calitatea hranei;
- tehnicile de cultivare și apoi de regenerare a celulelor de plante in vitro, care trebuie asociate cu orice altă tehnică de mutageneză in vitro, permit semnături identificabile în plantele rezultate. Din nou, acest aspect nu se potrivește comunicării Comisiei, conform căreia “va fi dificil sau chiar imposibil să le diferențiem (plantele rezultate din aceste tehnici in vitro) de plantele obținute prin ameliorare tradițională”.

4. Tehnicile de mutageneză direcționată sau dirijată constau în introducerea de material genetic în celulele plantelor.

Comisia afirmă că “în mutageneza dirijată, mutația(mutațiile) sunt induse în situri țintite alese ale genomului, fără inserarea vreunui material genetic”. Comisia se joacă cu cuvintele pentru a nega realitatea. Toate tehnicile de mutageneză dirijată constau în introducerea de material genetic în celulele plantelor pentru a induce mutații în situl specific ales din genom: oligonucleotide, nucleaze, meganucleotide, CRISPR-Cas9 etc. Este adevărat că acest material genetic nu este, în principiu, intenționat să rămână în celulă odată ce misiunea sa s-a încheiat. Totuși, urmele lăsate de aceste tehnici în plantele modificate sunt vizibile, ceea ce face posibilă și distincția lor de alte plante rezultate din selecție tradițională. Introducerea materialului genetic este o manieră nenaturală de a modifica genetic plante prin intermediul multiplicării sau recombinării nenaturale. Aceste tehnici de mutageneză dirijată produc așadar OMG, așa cum este înțeles în scopul definiției Directivei și pe care Comisia nu pare să vrea să o ia în considerare.

5. Aceste tehnici produc alterări în materialul genetic, care sunt diferite de acelea obținute prin mutații naturale și tehnici convenționale de ameliorare.

Comisia încă se joacă cu cuvintele atunci când declară că “aceste tehnici pot produce alterări ale materialului genetic, care pot fi obținute prin mutații naturale sau prin tehnici convenționale de ameliorare”. După cum se cunoaște, o descriere a modificării genetice pretinse de utilizatorii acestor tehnici poate fi similară cu descrierea mutațiilor naturale sau ale celor obținute prin tehnici convenționale. Dar pe de-o parte, aceste tehnici cu toatele cauzează multiple alte modificări genetice așa-zis neintenționate. Unele dintre acestea, cunoscute ca în afara sitului, sunt localizate în alte părți ale genomului decât modificarea pretinsă.

Amelioratorii pot încerca să le elimine prin multiple încrucișări, dar nu le pot elimina niciodată pe toate. Unele dintre aceste modificări neintenționate sunt inseparabile de modificarea dirijată și, prin urmare, nu poate fi eliminată. Altele pot apărea pe situl propriu-zis, precum cromotripsis, care este o formă extrem de periculoasă de rearanjare genomică ce rezultă în ruperea cromozomilor individuali și reasamblarea mai apoi a bucăților într-o ordine dezordonată. Doar pentru că aceste schimbări neintenționate sunt neidentificate, acestea sunt deseori necăutate, ceea ce nu înseamnă că ele nu există.

Nicio mutație naturală și nicio tehnică tradițională nu poate atinge un așa grad de modificări genetice. Așa cum Curtea Europeană de Justiție a subliniat, "dezvoltarea acestor noi tehnici/metode face posibilă producerea de varietăți modificate genetic la o rată și în cantități fără precedent față de cele rezultate din aplicarea metodelor convenționale de mutagenză aleatorie". Mai mult, celulele izolate in vitro sunt deprivat de orice schimb cu alte celule organizate în aceeași plantă, contacte care regulează reorganizarea genomului propriu în urma a diverși stresori mutagenici. Modificările genetice care rezultă din aceste schimburi doar cu substanțele chimice în culturile in vitro sunt în mod necesar diferite de acelea care pot apărea în mod natural sau ca rezultat al tehnicilor de selecție tradițională, care nu trec de barierele naturale ale evoluției.

6. Distincția dintre plantele produse prin mutagenză aleatorie in vitro sau dirijată sau prin cisgenază și plantele produse prin ameliorare convențională este posibilă.

Contrar a ceea ce pretinde Comisia, aceste diferențe dintre modificările genetice naturale sau cele rezultate din tehnici tradiționale și cele produse de mutagenză aleatorie in vitro sau dirijată sau prin cisgenază, fac posibilă distincția între plantele modificate în acest mod așa cum este indicat în nota nr. 3 de mai sus. Dar pentru ca acest fapt să se întâmple, protocoalele tehnice necesare trebuie să fie dezvoltate, o sarcină pe care Comisia Europeană a refuzat să o îndeplinească pentru mai bine de 10 ani. Neidentificarea diferențelor doar pentru că cineva refuză să se uite la ele nu reprezintă în niciun caz o dovadă a absenței acestor diferențe.

7. Nu există o cale a priori de a cunoaște dacă plantele produse prin mutagenză aleatorie in vitro, dirijată sau cisgenază nu prezintă noi riscuri comparate cu plantele produse prin mutagenză convențională sau prin tehnici convenționale de ameliorare.

Interacțiunile dintre modificările genetice ale unei celule embrionare de plantă cultivată in vitro și mediul natural în care milioane de plante sunt diseminate rezultând din regenerare și multiplicare sunt în mod necesar imprevizibile. Nimeni nu poate asuma a priori că acestea nu vor cauza orice degradare a mediului sau în termeni de sănătate. Același lucru nu poate fi spus nici despre modificările genetice regulate de un mediul natural în timpul utilizării de tehnici tradiționale de ameliorare a plantelor care, mai mult, sunt evaluate în timpul operațiunilor de multiplicare îndelungat naturale, care precedă diseminarea lor pe scară largă.

Tehnicile de ameliorare tradițională respectă barierele naturale ale fiziologiei reproductive sau a recombinării organismelor vii. Tehnicile de inginerie genetică depășesc aceste bariere. Organismele și produsele lor sunt create în conformitate cu legile statistice ale modelelor numerice și, prin urmare, sunt decuplate de la viața naturală, care se supune legilor vieții și nu a algoritmilor de computer. Științele genetice, care se concentrează exclusiv pe ADN, ignoră epigenetica, ce nu poate fi modelată de algoritmi numerici, dar care fără nicio îndoială asigură toate relațiile complexe dintre plante și mediul lor înconjurător. Drept rezultat, plantele derivate din aceste tehnici generează, imediat ce sunt diseminate în mediul natural, nenumărate riscuri imprevizibile pentru mediu, sănătate și biodiversitate la care nu sunt adaptate. Consecințele pe termen lung ale contaminării ireversibile a biodiversității sălbatice și cultivate de către aceste constructe genetice artificiale sunt necunoscute.

Absența evidențelor acestor riscuri, în special atunci când ele nu au fost analizate, nu poate reprezenta evidența absenței lor. Aceste riscuri rezultă din procese de modificare genetică. Nevoia analizei riscurilor acestor elemente trebuie să se bazeze pe procesul modificării genetice și nu pe competitivitatea sau pe promisiunile sustenabilității unei trăsături pretinse.

8. Scoaterea din legislația OMG a “anumitor cazuri nedefinite” înseamnă nereglementare totală

Comisia continuă să se joace cu cuvintele atunci când declară că “în anumite cazuri” aceste riscuri nu sunt noi și de aceea trebuie decise “de la un caz la altul”, indiferent dacă este sau nu relevant să fie analizate, conform “analizei de risc și a cerințelor de autorizare proporționale la riscul implicat”. Dar pentru a cunoaște dacă aceste cerințe sunt proporționale la risc, riscul trebuie aflat și astfel analizat de la un caz la altul. Este chiar ceea ce actuala legislație privind OMG asigură, iar Comisia dorește să facă opusul: să decidă de la un caz la altul dacă să supună sau nu plantele derivate din aceste tehnici unei analize a riscurilor. Conform “cerințelor proporționale la risc”, regulatorul responsabil cu aplicarea acestor recomandări se află în riscul de a învăța în cerc pentru o perioadă îndelungată înainte de a lua o decizie privind relevanța sau irelevanța unei analize.

Și cum vor cunoaște ei pentru care dintre plante trebuie să judece relevanța analizei riscurilor, dacă nu mai este obligatorie declararea procesului de ameliorare? Iar dacă această obligație este menținută, cât de eficientă va fi în cazul în care Comisia declară în avans că “pentru anumite plante obținute prin mutagenză dirijată sau cisgenză...va fi dificil sau chiar imposibil să realizăm o distincție între ele și alte plante rezultate din ameliorare tradițională”? În primul rând, refuzul Comisiei de a asigura că detine mijloacele tehnice de diferențiere între toate aceste plante, așa cum a realizat în cazul OMG transgenice în urma adoptării Directivei în 2001, este asemenea unei profeții.

Mai mult, declarația devine și mai absurdă având în vedere că nenumăratele etichete, distincții de calitate, obligații de trasabilitate etc. au demonstrat eficiența trasabilității documentate, atunci când este acompaniată de controale suficiente și penalități în cazul fraudelor. Cum va răspunde Comisia Europeană la aceste îngrijorări, ea care admite “coexistența cu agricultura ecologică și liberă de OMG, precum și îngrijorările privind etichetarea și dreptul consumatorilor la informație și la libera alegere”? Cum se va asigura că reacționează proporțional la “riscurile implicate”, dacă nu cunoaște existența sau seriozitatea riscurilor declarate, fără derularea unei analize? Regulatorul responsabil cu aplicarea politicilor se află, încă o dată, în riscul de a se învăța în cerc pentru o perioadă îndelungată înainte de a lua o decizie.

Declarația Comisiei asupra imposibilității realizării distincției pare să fie calea cea mai bună pentru încurajarea operatorilor să nu declare nimic, astfel încât să evite riscurile de a se conforma obligațiilor în privința autorizării, evaluării, etichetării, trasabilității, monitorizării și regulilor coexistenței, în special de când Comisia propune luarea în considerare a “mecanismelor de a permite aplicantului să identifice cerințele de reglementare care se aplică unui produs specific”.

Ceea ce Comisia nu admite încă este că singura cale pentru a ieși din această contradicție este neaplicarea vreunei reglementări specifice OMG și, prin urmare, aceleași reguli să se aplice tuturor plantelor. Însă, întrucât Comisia încă trebuie să răspundă cerințelor sociale de reglementare publică a riscurilor, va fi nevoită să aplice și noi standarde și noi constrângeri de evaluare a tuturor varietăților derivate din ameliorare tradițională, și prin urmare ne brevetate,

restricționând astfel sau eliminând accesul lor la piață pentru simplul beneficiu al OMG. Acest lucru ar face posibilă administrarea unor constrângeri mai mici fără dificultatea datorată monopolului de facto al companiilor și al rentabilității investițiilor oferite de aceste brevete asupra genelor sau informațiilor genetice introduse în multiple varietăți și specii.

9. Care este impactul asupra biodiversității și a drepturilor țăranilor la semințe? Retorica sustenabilității, uitarea istoriei și lipsa expertizei independente

Deși analiza asupra impactului inițial indică în mod clar că există îngrijorări asupra consecințelor negative potențiale ale plantelor obținute prin noi tehnici genomice asupra mediului și biodiversității, de-a lungul textului regăsim promovarea acestor tehnici ca fiind bune pentru crearea de sisteme alimentare sustenabile. Dar de fapt, dereglementarea noilor tehnici genomice reprezintă rețeta perfectă pentru sabotarea Strategiei de la Fermă la Furculiță și a Strategiei UE privind Biodiversitatea.

În urmă cu câțiva ani, industria promova plantele transgenice ca fiind bune pentru mediu. Istoria se repetă și acum cunoaștem faptul că nu există nimic sustenabil în spatele plantelor transgenice și că legislația UE, atunci când este implementată în mod adecvat, este esențială pentru protejarea sistemelor agricole europene de riscurile de mediu asociate utilizării acestor plante. Fermieri americani se străduiesc acum cu superburi și boli, care reprezintă o consecință directă a utilizării plantelor modificate genetic. Instituțiile UE copiază acum mesajele propagandistice despre aceste tehnici, cel mai probabil din cauza lipsei de cunoștințe independente pe această temă.

Nereglementarea noilor tehnici genomice ar însemna lipsa unei analize profunde de la caz la caz a riscurilor, lipsa unei metode de detecție, identificare și cuantificare a OMG, lipsa unei documentări a trasabilității OMG și a produselor OMG la toate nivelurile de-a lungul lanțului alimentar și lipsa înregistrării culturilor de OMG cultivate. Astfel va fi imposibilă observarea impactului asupra biodiversității și a sectorului ecologic, care ar trebui să fie liber de OMG și mai apoi va fi imposibil să atingem obiectivele cheie din Strategia privind Biodiversitatea și F2F.

Nici analiza asupra impactului inițial nu menționează impactul nereglementării noilor tehnici genomice asupra dreptului țăranilor la semințe, așa cum este el recunoscut în Art. 9 al ITPGRFA. Este Comisia Europeană conștientă de acest Tratat și obligațiile sale? Cuvântul fermier și impactul asupra dreptului său nu este niciodată menționat în întregul text, ceea ce considerăm inacceptabil.

Documentul de analiză asupra impactului inițial al Comisiei constă în introducerea unei reguli uniforme pe piață pentru toate plantele, indiferent dacă sunt OMG sau nu, în schimbul promisiunilor de sustenabilitate, obiective verzi și simplificare. Pe de-o parte, sub pretextul competitivității și inovării, îndepărtăm reglementările specifice privind OMG, încălcând principiul precauției stipulat de tratatele europene, iar pe de altă parte, sub pretextul riscurilor reale generate de agricultura bazată pe biotehnologie și produsele sale, menținem noi bariere legislative care sunt disproporționate față de practicile și produsele agriculturii tradiționale, țărănești, ecologice și libere de OMG.

Atunci când mai multe mașini au apărut pe străzi, restricțiile referitoare la siguranță nu au fost reduse pentru a le fi impuse și pietonilor, ci din contră, ele au fost întărite lăsând în pace pietonii. În prezent, Comisia Europeană pare că dorește să aplice această absurditate: să ușureze regulile de biosecuritate pentru OMG și să le aplice apoi plantelor ameliorate convențional.